

Sygn. akt III CSK 150/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku D. B.-Z.
przy uczestnictwie J. Z.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 19 listopada 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2013 r., Sąd Rejonowy w M. dokonał podziału majątku dorobkowego małżonków i zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni spłatę w wysokości 216.473 zł. Sąd między innymi nie podzielił twierdzenia uczestnika, że dokonywał on nakładów na majątek dorobkowy małżonków ze swojego majątku osobistego pochodzącego z darowizn otrzymywanych od rodziców.

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację uczestnika od powyższego postanowienia, dzieląc ustalenia faktyczne oraz ocenę prawną Sądu pierwszej instancji.

W skardze kasacyjnej opartej na obu podstawach uczestnik postępowania jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Stwierdził, że zaskarżone orzeczenie narusza w sposób kwalifikowany wszystkie przepisy, które zostały powołane jako podstawy skargi, co miało istotny wpływ na wynik sprawy i sprawia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że skarżący nie wykazał istnienia w sprawie przesłanki przedsądu, na którą się powołał.

Nie zostało wykazane, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Z argumentacji przedstawionej przez skarżącego wynika, że twierdzenie o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej opiera na dwóch podstawach – pierwszą stanowi nierozpoznanie przez Sąd drugiej instancji zarzutów apelacji oraz nie dokonanie ustaleń faktycznych i oceny prawnej (z uwagi na nie powołanie żadnego przepisu prawa stanowiącego podstawę orzekania), natomiast drugą – oparcie rozstrzygnięcia na wadliwych ustaleniach faktycznych. Wbrew jednak stanowisku skarżącego, z uzasadnienia Sądu Okręgowego wynika jednoznaczny wniosek, że podzielił on ustalenia faktyczne

oraz ocenę prawną Sądu pierwszej instancji, uznając je za prawidłowe. Sąd rozpoznał także zgłoszone przez skarżącego zarzuty, przedstawiając w uzasadnieniu stosowne argumenty, wystarczające do merytorycznej oceny jego stanowiska w tym przedmiocie. Odnosząc się natomiast do pozostałej argumentacji skarżącego należy stwierdzić, że sprowadza się ona w istocie do kwestionowania ustaleń faktycznych i oceny dowodów, w szczególności dotyczących kwestii przekazania środków finansowych przez rodziców uczestnika na budowę domu na nieruchomości małżonków. Jednakże w świetle art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c. są to zarzuty niedopuszczalne w skardze kasacyjnej, a więc nie mogą także stanowić podstawy twierdzenia o oczywistej zasadności skargi. Brak jest zatem argumentów pozwalających na stwierdzenie, że Sąd Okręgowy w sposób oczywisty, a więc kwalifikowany, naruszył przepisy prawa i w wyniku tego wydał oczywiście wadliwe orzeczenie (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r. I PKN 34/01, OSNP 2004/6/100, z dnia 10 stycznia 2003 r. V CZ 187/02, OSNC 2004/3/49 i z dnia 11 stycznia 2008 r. I UK 285/07, nie publ.).

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[aw]